

Доля

Святослав Гординський

Надійде день такий: гранітна постать Долі
На шляху виросте нескінченім твоїм,
Торкне твоє чоло і присудом твердим
Затримає тебе в своїм жорстокім колі.

Далеко: синь, вогонь, і заграви, і дим,
Червоний рев стихій, безкрай жаги і волі,
Та лиш свій зір жадний, в далі, на видноколі,
До возу запряжеш, у шикі бойовім.

Коли почуєш ти, як, горду і нап'яту,
Скоряє міць твою кам'яностопе фатум,
Як Гектором падеш – душі останній крик
Пішли туди, де мчать шляхи тобі не дані,
Та де прогуркотять колись ще, вір! за грані
Колоні мрій твоїх, прип'яті до квадриг'.